

mændene selv. Derfor vil det være heldigt at foretage nogen Forandring i dette Forhold“.

Nu kommer det kun an paa, om den Forandring, der i dette Lovforslag foreslaas foretaget med Hensyn til det Spørgsmaal, som her omtales, og som Statsministeren her saa udmærket præciserede, nemlig Spørgsmaalet om Tjenestemænds Adgang til at sidde i erhvervsdrivende Selskabers Bestyrelse, virkelig indeholder en effektiv Bestemmelse til Betyggelse for Borgerne for en absolut ligelig og upartisk Behandling fra Tjenestemændenes Side, saa vidt det ad Lovgivningsvejen er muligt at tilvejebringe en saadan. For man kan selvlølgelig ikke ved Lovgivningsforanstaltninger sikre sig imod, at Tjenestemændene i paakommende Tilfælde lader Privatinteresser spille ind i Tjenesteanliggender paa en Maade, som ikke er heldig; men man kan ved Lovgivningsforanstaltninger lade være med ligefrem at give dem Adgang og Anledning og Fristelse til at lade de private Interesser komme til at kollideres med de tjenestemæssige.

„Overfor den tredie Kategori, den Gruppe af Beskæftigelses, der hverken hører under den ene eller den anden af de før nævnte Kategorier, har jeg ikke kunnet finde Anledning til at foreslaa væsentlig anden Fremgangsmaade end den, som nu er hjemlet efter Tjenestemandenslovens § 44, nemlig den, at naar en Tjenestemand overtager en saadan lønnet Stilling, skal han gøre Anmeldelse derom henholdsvis til sin foresatte eller til Ministeren, efter som Stillingen nu er, og hvis der ikke inden 4 Ugers Forløb er udstedt Forbud mod hans Overtagelse af denne Stilling, kan han overtage den. Dette opretholdes i det væsentlige for disse Stillingers Vedkommende.“ Dette Standpunkt med Hensyn til denne Kategori kan jeg ogsaa for mit Vedkommende fuldt ud slutte mig til. Der gøres den Forandring, at Ministeren i særlige Tilfælde kan henskyde Afgørelsen til et Nævn, som da træffer Beslutning inden 4 Uger derefter. Det kan maaske være et Spørgsmaal, om dette er en Forbedring, men det er noget, man let kan blive enig om i Udvalget.

Det forekommer mig altsaa, at der med Hensyn til dette Lovforslag let maatte kunne blive Enighed. Det gælder ogsaa med Hensyn til Stykke 5: Kategorien Forretnings- og Næringsvirksomhed: „Ingen Tjenestemand maa paabegynde en Forretnings- eller Næringsvirksomhed, forinden han hertil har modtaget Samtykke fra det i Stykke 4 omhandlede Nævn.“ Den

ærede Ordfører for Erhvervspartiet (Kayser) har udtalt Betæneligheder ved denne Slutningsbestemmelse, og efter min Formening vilde det ogsaa være heldigere og mere effektivt, om der kort og godt stod, at ingen Tjenestemand maa paabegynde Forretnings- eller Næringsvirksomhed, hvortil der kræves Næringsadkomst. I dette Tilfælde drejer det sig om et rent materielt Interessespørgsmaal, om Embedsmændenes Konkurrence med de erhvervsdrivende.

I den første Kategori: Spørgsmaalet om Tjenestemændenes Adgang til at sidde i erhvervmæssige Selskabers Bestyrelse, drejer det sig simpelt hen om ved Loven at skabe en Garanti for, at Borgerne, naar de henvender sig til Administrationen, faar en fuldkommen upartisk og ligelig Behandling med Hensyn til deres borgerlige og erhvervmæssige Interesses Varetagelse. Det er med Hensyn til denne Kategori, det forekommer mig, at Lovforslaget ikke alene er i høj Grad mangelfuldt, men ligefrem er skæbnesvangert vilkaarligt. Der siges om denne Kategori følgende: „Ingen Tjenestemand kan være Medlem af en Bestyrelse eller et Repræsentantskab for et Selskab af erhvervmæssig Karakter“. Det lyder fortrinligt og betryggende, men saa følger der umiddelbart bag efter: „Herfra undtages dog saadanne Tilfælde, hvor Tjenestemanden som Statens Repræsentant af Regeringen er beskikket til eller af Regeringen er godkendt som Medlem af en saadan Bestyrelse eller et saadant Repræsentantskab“.

Altsaa, Regeringen kan ikke blot i Tilfælde, hvor det er af Interesse for Regeringen, beskikke en Tjenestemand til som Statens Repræsentant at sidde i en Bestyrelse f. Eks. for paa Statens Vegne at kontrollere dette Selskabs Ledelse; men der føjes yderligere til, at han kan endvidere af Regeringen godkendes som Medlem af en saadan Bestyrelse eller et saadant Repræsentantskab. Regeringen kan ifølge Lovforslaget, om den vil — Praksis er en anden Sag —, godkende, at en Tjenestemand sidder i en saadan Bestyrelse eller et saadant Repræsentantskab. Deri ligger i Virkeligheden, at der slet ikke er nogen Betyggelse. For at gøre Betyggelsen større gives i Stk. 3 følgende Bestemmelse: „Med Tilslutning af begge Rigsdagens Tings Finansudvalg kan Finansministeren fastsætte Undtagelser for særlig angivne Selskaber eller særlige Grupper af Selskaber af erhvervmæssig Karakter eller bestemme, at der for visse Grupper af Tjenestemænd gives Tilladelse til at være Medlem af en Bestyrelse eller et Repræsen-